

Balance paa 235 Mill. Kr., og naar altsaa den pligtige Dækning er præsteret, vil Banken yderligere paa dette Beløb kunne udlane 5 Mill. Kr. efter den nye Lov og 10 Mill. Kr. efter den gamle. Men hvis Seddelgælden stiger til 225 Mill. Kr., skal Metalfondsdækningen være 90 Mill. Kr. og de andre Aktiver udgøre $168\frac{3}{4}$ Mill. Kr., medens der efter den gamle Lov skulde være en Metalfondsdækning af $112\frac{1}{2}$ Mill. Kr. og andre Aktiver paa 140,625,000 Kr. Saa viser det sig imidlertid, at saa snart Seddelmængden gaar væsentligt derud over, hvis Seddelmængden f. Eks. andrager 250 Mill. Kr. og Aktiekapital og Reservefonds 35 Mill. Kr. — det er altsaa 285 Mill. Kr. —, skulde der efter den nye Lov være 100 Mill. Kr. Metalfond og andre Aktiver for $187\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det giver tilsammen $287\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mod 285 Mill. Kr. paa Passivside. Det kan altsaa ikke lade sig gøre, og det viser sig, at Dækningsreglerne efter den nye Lov overhovedet ikke virker, naar man i andre Aktiver har naaet et Beløb af 175 Mill. Kr., nemlig 5 Gange den Kapital, Banken selv ejer, Aktiekapital og Reservefonds paa tilsammen 35 Mill. Kr. — 5 Gange det Beløb er jo 175 Mill. Kr. Altsaa, til Dækning af 250 Mill. Kr. Seddelgæld skal der ikke være 100 Mill. Kr., men 110 Mill. Kr. Metalfond og 175 Mill. Kr. andre Aktiver, det vil sige, at Stigningen fra 225 Millioner til 250 Millioner, altsaa en Stigning paa 25 Mill. Kr. Sedler, kræver en Stigning af Metalbeholdningen af 20 Mill. Kr. Det stiller sig selvfølgelig endnu værre, naar man kommer højere op, idet f. Eks. en Seddelgæld af 300 Mill. Kr. vil udkræve en Metalfondsdækning af 160 Mill. Kr. og andre Aktiver paa 175 Mill. Kr. Efter den gamle Lov indtræder ogsaa Grænsetilfældet der. Der kan man ikke nøjes med en halv Gang Seddelmængden, altsaa 150 Mill. Kr. plus andre Aktiver, det vilde blive $187\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Derved overstiger man ogsaa det Beløb, som Balancen kan magte. Efter den gamle Lov vilde der ogsaa til de 300 Mill. Kr. udkræves en Metalfond paa 160 Mill. Kr. og andre Aktiver paa 175 Mill. Kr. Altsaa, naar vi naar et Seddelbeløb af 300 Mill. Kr., virker begge Regler ens, men allerede ved et Seddelbeløb som det af det ærede Medlem nævnte paa 233 Mill. Kr. indtræder i Virkeligheden Grænsen. Saa snart man kommer ud over en Seddelmængde af $233\frac{1}{3}$ Mill. Kr. med en Metaldækning, som det ærede Medlem har sagt af ca. 70 Mill. Kr. og udenlandske Tilgodehavender paa 23—24 Mill. Kr., alt-

saa i alt en Metalfondsdækning af $93\frac{1}{3}$ Mill. Kr., hvortil kommer andre Aktiver 175 Mill. Kr., skal Banken for hver 10 Kr.-Seddel, den udsteder, lægge 10 Kr. i rede Guld eller Mønt.

Foruden den Begrænsning, som ligger deri, ligger der ogsaa en Begrænsning i et helt andet Forhold, som i denne Forbindelse spiller en uhyre Rolle, og det er selve Behovet, selve det Beløb af Sedler, som behøves for Omsætningen. Det er nemlig ikke ubegrænset, hvilken Seddelmængde et Land, om jeg saa maa sige, konsumerer. Det har vist sig, at Nationalbanken i denne Situation i hvert Fald foreløbig har været oppe paa det højeste Beløb, der er Tale om, idet Banken den 31. Oktober var oppe paa en Seddelcirkulation af 224 Mill. Kr., men allerede nu ved Ugangen af November er Bankens Seddelcirkulation gaaet ned til 211 Mill. Kr., og samtidig er Metalfonden og de dertil hørende Aktiver vokset saa stærkt, at allerede nu den 30. November er Bankens Sedler dækkede overensstemmende med den gamle Lov. Saa store har altsaa Forskydningerne været, saa store kan de være under Forhold som disse, men jeg mener, at man maa i høj Grad stille sig dette klart, at Banken ikke kan tænkes at komme til at udstede Sedler i ubegrænset Mængde, saa i Virkeligheden bliver Forskellen mellem det gamle og det nye ikke saa stor, som man kunde tro efter det ærede Medlems Udtalelser.

Det ærede Medlem vil gøre gældende, at saadanne Dækningsregler som de her foreslaaede med Hensyn til Beskaffenheden af udenlandske Korrespondenter, af Tilgodehavender hos udenlandske Banker og Bankhuse, vil man ikke kunne finde i nogen anden Seddelbank, med hvilken vi kan taale Sammenligning. Jeg er ikke i Stand til at oplyse Forholdet i al Almindelighed, men jeg staar her med Regnskabet for Norges Bank for 1913, hvoraf det fremgaar, at Banken i sit Regnskab under Begrebet Guldbeholdning opfører: A. I Bankens Kældere: Barrer, Kronemønt, fremmed Mønt, i alt 44,374,000 Kr., beroende hos Nationalbanken i København og i Sveriges Riksbank ca. $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., indstaaende hos udenlandske Bankkommissionærer 26 Mill. Kr., det bliver i alt 74 Mill. Kr. Disse 26 Mill. Kr., som indstaaer hos udenlandske Kommissionærer, hvilket vil sige udenlandske Banker og Bankhuse, regnes af Norges Bank med under Begrebet Guldbeholdning, saa der vil ikke være noget Holdepunkt for det